

9 сентябри соли 1991 миллати сохибфархангу сохибтамаддуни тоҷик чун дигар давлатҳои собиқ Иттифоқи Шӯрави истиқлолияти давлатии худро эълон намуда дар ин замина ҳамчун давлати сохибистиклол дар харитаи сиёсии ҷаҳон арзи хастӣ намуд.

Истиқлолият волотарин ва пуарарзиштарин дастоварди давлату миллати тоҷик аст, ки бисту нух сол муқаддам муҳимтарин воқеаи таърихӣ сарнавишти миллати тоҷик ба вуҷуд омад. Самараи неки истиқлол аст, ки имрӯз Тоҷикистон дар дунё чун давлати сулҳхоҳу сулҳпарвар шинохта шудааст. Таҷрибаи сулҳи тоҷикон - манбаи омӯзиши сулҳхоҳони ҷаҳон гашт, ки боиси ифтихори ҳар як қавми тоҷикмиллат аст. Мо бояд аз ин миллати баруманд биболему барои боз ҳам машхуртар гардидани он кушишу ғайрат намоем.

Истиқлолият барои мо рамзи олии Ватану ватандорӣ, бузургтарин неъматӣ давлатсозӣ давлатдорӣ мустақил, қору пайкорҳои пайгиронаи созандагӣ, азму талошҳои фидокоронаи расидан ба истиқлолияти сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангиро омӯзонда, меъёрҳои ҷомеаи шахрвандиро таҳким бахшид ва дар як вақт ҳаёти озодонаи ҳар фард ва олитарин дараҷаи бахту саодати воқеии миллатро таъмин намуд. Имрӯзҳо миллати тоҷик бо ба даст овардани истиқлолияти давлати зерӣ роҳбари ва ғамхориҳои пайваستاи Асосгузори Сулҳу Ваҳдати Милли - Пешвои Миллат Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар миқёси ҷаҳони муосир ба як қатор қомеъҳои гуногуни ҳаётан муҳим даст ёфтаанд, ки ҳамаи ин аз самараи истиқлол аст. Аз ин лиҳоз бо ҷунин орзуҳо гуфтаниам: Бигузор иди муқаддаси Истиқлолият барои ҳар фарди соҳибдилу озодаи кишвар саломатӣ, бахту саодат, зиндагии осуда ва қомеъию қушоишҳо оварад!

Хусравчон Рачабов -

узви фаъоли ХХДТ,

омӯзгори МТМУ- 12-и ноҳия Зафаробод